

Advies nr 04/2009 van 14 januari 2009

Betreft: Advies betreffende de uitwisseling van gegevens tussen het COIV en de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid (A/08/044)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van 6 november 2008 ontvangen op 12/11/2008;
Gelet op de bijkomende inlichtingen ontvangen op 10 december 2008;

Gelet op het verslag van de heer B. De Schutter;

Brengt op 14 januari 2009 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Het ontwerp van K.B. tot uitvoering van art. 16bis §3, van de wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties,¹ dat door het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring ('COIV') voor advies aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer wordt voorgelegd, heeft vooreerst tot doel om de uitwisseling van gegevens met de instellingen die sociale zekerheidsbijdragen innen te organiseren via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

II. CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

2. Het COIV werd opgericht door de Wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties. Het COIV is een onderdeel van het openbaar ministerie en heeft een ondersteunende en faciliterende functie betreffende beslag en verbeurdverklaring in strafzaken. Eén taak toevertrouwd aan het COIV is het beheer van gelden in beslag genomen in het kader van strafzaken (art. 12-14 COIV-wet). Ingeval de in beslag genomen gelden niet verbeurd verklaard worden door de strafrechter, moet het COIV deze terugbetalen aan de beslagene. Het is op deze situatie dat het voorliggend ontwerp van K.B. betrekking heeft.
3. Het voorliggende ontwerp geeft uitvoering aan art. 16bis §1 van de COIV-wet dat de uitwisseling van gegevens regelt met de fiscus en met de inninginstellingen van de sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd in toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen. Indien hierbij blijkt dat de beslagene openstaande fiscale of sociale schulden heeft, machtigt art. 16bis §2 van de COIV-wet het COIV om zonder formaliteit deze schulden te vereffenen met bedragen die aan de beslagene moeten worden teruggegeven.
4. De uitwisseling van gegevens met de fiscus en vereffening van fiscale schulden wordt reeds in de praktijk toegepast. De COIV-wet vereist geen uitvoeringsbesluit voor de samenwerking met de fiscus. Daarentegen maakt art. 16bis §3 COIV-wet de gegevensoverdracht van het COIV naar de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid afhankelijk van een K.B., waarvan het ontwerp ter advies voorligt.

---

¹ B.S. 2 mei 2003.

5. Een gelijkaardige uitwisseling van gegevens werd in het verleden reeds georganiseerd tussen notarissen en gerechtsdeurwaarders enerzijds en de inninginstellingen van de sociale zekerheidsbijdragen anderzijds, ook wel sociale kennisgeving genoemd. Ook in dit geval gebeurt de gegevensuitwisseling met tussenkomst van de KSZ, in het kader van wat het project "de vierde weg" wordt genoemd.²
6. Gelijktijdig met de adviesaanvraag aan de Commissie werd een verzoek tot machtiging ingediend bij het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid, zoals vereist voor elke mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard die gebeurt door de Kruispuntbank of de instellingen van sociale zekerheid³).
7. Het COIV zal concreet de volgende gegevens meedelen aan de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid voor zover van toepassing:
  - a. rijksregisternummer van de beslagene (onder voorbehoud van machtiging van het Sectoraal Comité van het Rijksregister);
  - b. KSZ-nummer van de beslagene
  - c. ondernemingsnummer van de beslagene;
  - d. naam en voornaam van de beslagene;
  - e. geboortedatum van de beslagene;
  - f. adresgegevens van de beslagene;
  - g. rijksregisternummer van de vertegenwoordiger van de rechtspersoon (onder voorbehoud van machtiging van het Sectoraal Comité van het Rijksregister);
  - h. naam en voornaam van de vertegenwoordiger van de rechtspersoon;
  - i. geboortedatum van de vertegenwoordiger van de rechtspersoon;
  - j. adresgegevens van de vertegenwoordiger van de rechtspersoon;
  - k. som beschikbaar voor vereffening van sociale zekerheidsschulden;
  - l. dossiernummer
  - m. contactgegevens van de dossierbeheerder bij het COIV.

Met uitzondering van de laatste twee, zijn deze gegevens afkomstig uit het strafdossier en worden aan het COIV meegedeeld door het openbaar ministerie (art. 5 COIV-wet).

8. Zoals bepaald in art. 14 KSZ-wet gebeurt de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door of aan instellingen van sociale zekerheid in beginsel steeds met tussenkomst van de Kruispuntbank. Het COIV kan zich niet beroepen op één van de uitzonderingen van art. 14 KSZ-wet, noch op een vrijstelling verleend door de afdeling sociale zekerheid van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid.

---

² Sectoraal Comité Sociale Zekerheid, Beraadslaging nr. 06/29, 06/30 en 06/061. Zie ook http://www.ksz.fgov.be/nl/fluxdonnees/fluxdonnees_30.htm.

³ Art. 15 van de Wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid *B.S.* 22 februari 1990. Hierna KSZ-wet.

9. Ingevolge art. 8 KSZ-wet gebeurt de identificatie van de betrokkene steeds aan de hand van het Rijksregisternummer of KSZ-nummer. Momenteel beschikt het COIV niet over het Rijksregisternummer van de beslagen personen bij gebrek aan machtiging van het Sectoraal comité van het Rijksregister. Een aanvraag voor machtiging tot gebruik van het Rijksregisternummer door het COIV is in voorbereiding.

III. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

Algemene overwegingen

10. De COIV-wet duidt de directeur van het COIV aan als verantwoordelijke voor de verwerking van alle persoonsgegevens bedoeld in deze wet (art. 4 §3 COIV-wet). Deze aanduiding doet geen afbreuk aan de eventuele verantwoordelijkheid van andere overheids- en parastatale instanties voor doorgifte van gegevens aan het COIV.
11. De gegevens beheerd door het COIV zijn hoofdzakelijk persoonsgegevens van gerechtelijke aard. De opdracht van het COIV is immers de gerechtelijke autoriteiten bijstaan in strafzaken, in het kader van de inbeslagneming van vermogensbestanddelen in de loop van het strafonderzoek, bij de uitoefening van de strafvordering met het oog op de verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen en bij de tenuitvoerlegging van in kracht van gewijsde getreden vonnissen en arresten houdende verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen. Zelfs in geval van vrijspraak verliezen de gegevens met betrekking tot in beslag genomen vermogensbestanddelen hun gerechtelijk karakter niet, het blijven gegevens die onlosmakelijk verbonden zijn met een geschil voorgelegd aan hoven en rechtbanken.
12. Het principiële verbod op de verwerking van gerechtelijke gegevens geldt niet voor de verzameling en het interne beheer van gegevens inzake inbeslagnames door het COIV op grond van art. 8 §2 a) WVP. De doorgifte van deze gegevens aan de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid is één van de taken opgedragen aan het COIV, bijgevolg valt in hoofde van het COIV de doorgifte onder dezelfde uitzonderingsgrond. De KSZ kan als openbare instelling zich eveneens op deze uitzonderingsgrond beroepen voor zijn tussenkomst. Wat de ontvangst en gebruik van de gegevens door de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid betreft, kan verwezen worden naar art. 8 §2 b) WVP. De uitwisseling van gegevens zoals voorgeschreven in de COIV-wet zou zonder voorwerp zijn indien de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid de ontvangen gegevens niet zouden mogen verwerken. De principiële toelaatbaarheid van een verwerking doet geen afbreuk aan de overige voorwaarden gesteld door de WVP, onder meer in verband met de proportionaliteit.

Finaliteitsbeginsel

13. Artikel 4, § 1, 2°, WVP laat de verwerking van persoonsgegevens slechts toe voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en de gegevens mogen bovendien niet verder worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Het doel van

de verwerking wordt door de COIV-wet zelf bepaald: De aanwending van sommen ten bate van de inninginstellingen van de sociale zekerheidsbijdragen, verschuldigd in toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen. De melding door het COIV is een latere verwerking van persoonsgegevens voor een ander doel dat door de COIV-wet als verenigbaar met het oorspronkelijk doel geduid wordt. De inningsinstellingen voor de sociale zekerheid mogen op grond van deze wetsbepaling deelnemen aan deze specifieke latere verwerking.

Proportionaliteitsbeginsel

Aard van de gegevens

14. Artikel 4, § 1, 3°, WVP stelt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en niet overmatig dienen te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt. Bij de beoordeling hiervan moet rekening gehouden worden met het feit dat het een verwerking van gerechtelijke gegevens betreft.
15. Het louter feit dat een bericht afkomstig is van het COIV geeft op zich aan dat de betrokkene verwickeld is geweest in een strafzaak.⁴ Dit gegeven is strikt genomen overbodig voor de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid om het bedrag van de schuld vast te stellen of te innen. Zonder bijkomende motivering is er geen klaarblijkelijke reden is om een initiële melding meer gegevens te laten bevatten dan de eenduidige identificatie van de beslagene en het inbeslaggenomen bedrag.
16. Aangezien de KSZ als tussenpersoon optreedt, zou het theoretisch mogelijk zijn om de oorsprong van de meldingen verborgen te houden voor de inningsinstellingen voor de sociale zekerheid, bijvoorbeeld door naam van de afzender te vervangen door een code. Een dergelijke oplossing zou enkel nuttig zijn indien de oorsprong van elke melding verborgen zou worden, ook wanneer deze van notarissen of gerechtsdeurwaarders afkomstig is. Dit scenario houdt in veel beperktere mate de verspreiding in van gerechtelijke gegevens dan wanneer steeds het COIV als oorsprong van het bericht vermeld wordt.
17. Voor zover enkel de oorsprong van de melding een gerechtelijk karakter verleent aan de gegevens en deze de ontvangende instellingen niet zonder meer toelaat de melding aan een specifiek gerechtelijke dossier te koppelen is gecodeerde uitwisseling, hoewel wenselijk, in dit geval geen absolute voorwaarde om van een proportionele verwerking te kunnen spreken. Het risico van de betrokkene op de onrechtmatige verwerking van zijn (minimale) gerechtelijke gegevens wordt door tussenkomst van de KSZ op zich reeds beperkt doordat enkel die inningsinstellingen ingelicht worden die effectief een dossier hebben over de betrokkene.

---

⁴ Zie beraadslaging nr. 06/030 van het Sectoraal Comité Sociale Zekerheid, nr. 8.2 ev. en advies nr. 14/2005 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, nr. 8.2. e.v.

Bewaringstermijn

18. Aangaande de bewaringstermijn van de gegevens herinnert de Commissie er aan dat de gegevens niet langer bewaard mogen worden dan nodig voor het realiseren van het doeleinde waarvoor ze werden ingezameld (artikel 4, § 1, 5°, WVP).
19. Art. 4 COIV-wet bepaalt dat de gegevens betreffende de inbeslagneming en de bewaring gedurende tien jaar, te rekenen van de eerste kennisgeving vanwege de procureur des Konings of de onderzoeksrechter. In voorkomend geval wordt de termijn verlengd tot aan de verjaring van de verbeurdverklaring. De teruggave van sommen aan de beslagene, evenals de aanwending van sommen voor de vereffening van sociale zekerheidsschulden hebben betrekking op de afwikkeling van de inbeslagneming en bewaring, bijgevolg is de wettelijk bepaalde bewaartermijn hierop van toepassing.
20. De Commissie merkt op een onderscheid kan gemaakt worden tussen verschillende nog hangende strafzaken, definitieve verbeurdverklaringen en dossiers waarin de teruggave nodig blijkt. De behandeling van een hangend dossier vereist een bewaring van gegevens opdat deze op normale wijze beschikbaar en toegankelijk zouden zijn voor de ambtenaren die belast zijn met het beheer van het dossier. Zodra een dossier kan worden gearchiveerd, met andere woorden eens de verjaringstermijn is verlopen, moet de gekozen bewaringswijze aan de gegevens slechts een beperkte beschikbaarheid en toegankelijkheid verlenen. Eens de bewaring niet langer nuttig is, in casu blijkbaar na tien jaar, dienen de gegevens te worden verwijderd uit de bestanden van het COIV.

Transparantiebeginsel

21. Wanneer een informatiesysteem verschillende doeleinden nastreeft, dient de verantwoordelijke voor de verwerking te waken over de transparantie van elke verwerking, die hij met behulp van het systeem uitvoert, zodat de betrokkene zich bij de bewoordingen van iedere finaliteit een redelijk beeld kan vormen over de aard van toepassingen die bedoeld worden met deze finaliteit en dit met het oog op het controleren van de wettigheid ervan.
22. Naast het belang van de wettelijke basis voor de verwerking van persoonsgegevens in de openbare sector, is het van belang dat de op die basis uitgevoerde verwerkingen strikt overeenstemmen met het door de wet beoogde doeleinde.
23. Uit het ontwerp K.B. blijkt niet welke gegevens een mededeling van het COIV gericht aan de inningsinstellingen zal bevatten. Evenmin blijkt welke gegevens de sociale kennisgeving gericht aan het COIV zal bevatten. De mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank of de instellingen van sociale zekerheid vereist een principiële machtiging van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid (art. 15 KSZ-wet). In een dergelijke principiële machtiging wordt nader omschreven welke mededeling toegestaan is, zodat de transparantie ervan gewaarborgd is.

Veiligheid

24. De COIV-wet bepaalt dat de directeur van het COIV instaat voor vertrouwelijkheid en beveiliging van de verwerking van deze gegevens.⁵ Bij de verwerking van gerechtelijke persoonsgegevens moet de verantwoordelijke voor de verwerking een lijst opstellen met de categorieën van personen de persoonsgegevens kunnen raadplegen en hun rol in de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig omschrijven. Deze lijst moet ter beschikking gehouden worden van de Commissie.⁶ Een geheimhoudingsplicht voor deze personen is wettelijk bepaald in art. 23 §1 COIV-wet.
25. Wanneer de uitwisseling gebeurt door middel van een procedure waarbij informatica technieken van de KSZ ingezet worden (art. 1, 1° ontwerp K.B.) draagt deze laatste zorg voor de beveiliging van de gegevens vanaf de invoering van een melding in haar systeem. Het COIV draagt de last voor de beveiliging van de toegang tot het KSZ-systeem door haar medewerkers.
26. Wanneer 'elk ander middel' ingezet wordt voor de uitwisseling van de gegevens (art. 1, 2° ontwerp K.B.), bepaalt het K.B. verder niets over de modaliteiten of voorwaarden waaraan deze moet voldoen. Het COIV draagt de verantwoordelijkheid voor het uitwerken van een veilige methode voor gegevensuitwisseling. Bijkomende voorwaarden kunnen in een principiële machtiging van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid opgenomen worden.

Aangifte

27. Ingevolge art. 17 WVP moet elke verantwoordelijke voor de verwerking de voorgenomen verwerkingen van persoonsgegevens aangeven bij de Commissie. Het COIV kan geen beroep doen op de uitzondering van art. 61 van het uitvoeringsbesluit van de WVP dat uitsluitend geldt voor administratieve overheden.⁷ Het COIV is een orgaan opgericht binnen het openbaar ministerie⁸ en bijgevolg een onderdeel van de rechterlijke macht. Een aangifte van de verwerkingen ondernomen door het COIV in uitvoering van de COIV-wet blijkt bijgevolg noodzakelijk.

---

⁵ Art. 4 §3 COIV-wet.

⁶ Art. 25 K.B. van 13 februari 2001 ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (*B.S.* 13 maart 2001), hierna uitvoeringsbesluit van de WVP.

⁷ Over het begrip administratieve overheid zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 17^e herz. ed, Mechelen, Kluwer, 2006, nr. 968.

⁸ Art. 2 COIV-wet.

IV. BESLUIT

28. De Commissie staat positief ten aanzien van koninklijk besluit tot uitvoering van art. 16bis §3, van de wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties. Desalniettemin wenst zij de aandacht te vestigen op de hierboven gemaakte opmerkingen:
- a. een voorafgaandelijke machtiging voor het gebruik van het Rijksregisternummer van het Sectoraal comité van het Rijksregister is vereist (punt 9).
  - b. de mogelijkheid om te maskeren dat het COIV aan de oorsprong van de meldingen ligt zou overwogen kunnen worden (punt 16 e.v.)
  - c. een principiële machtiging van het Sectoraal comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid is vereist voor mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard door de Kruispuntbank of de instellingen van sociale zekerheid aan het COIV (punt 23).

OM DEZE REDENEN

Onder voorbehoud van de hierboven gemaakte opmerkingen, brengt de Commissie een positief advies uit aangaande onderhavig ontwerp van K.B. tot uitvoering van art. 16bis §3 van de Wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties.

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere